

CO WYTRZYMUJE PRÓBĘ CZASU?

Wprowadzenie – 2

„Serce jest przebudzone, jest przebudzone!”

Pierluigi Banna*

Nihilizm wybiera zaprzeczanie i uciekanie od czegoś, co w nas stawia opór. I chociaż możemy usiłować przekonywać samych siebie, że nic nie wytrzymuje próby czasu, nigdy nie zdołamy w pełni usunąć pragnienia przemiany, jakiejś natychmiastowej przemiany. Jak śpiewa Lady Gaga w swoim utworze „Shallow”: „dziewczyno, czy jesteś szczęśliwa w tym nowoczesnym świecie? Albo potrzeba ci czegoś więcej? Czy jest coś, czego szukasz? [...] W pięknych momentach odkrywam pragnienie przemiany, a w momentach trudnych boję się samego siebie. Powiedz mi, chłopcze, czy nie jesteś zmęczony próbami wypełnienia tej pustki?¹

Jest w nas coś, co choć czasami niewygodne, buntuje się przeciwko takiej hipotezie, by wszystko miało być nicością. „Jeśli jednak rzeczy nie wytrzymują próby czasu” – pisze pewna dziewczyna – „to dlaczego jest mi z tym tak źle? Dlaczego cierpię za każdym razem na myśl o tym, że przyjaźnie mogą się skończyć? Pomimo tej złości, wszakże, nie mogę nie zauważyć, że «coś» we mnie ciągle krzyczy”. Tym „czymś” jest serce: wymóg szczęścia, prawdy, sprawiedliwości. Niezależnie od wszystkich rozczarowań, wyłania się na nowo, nigdy całkowicie się nie poddaje, wytrzymuje próbę czasu. Poeta Machado opisuje to tak: „Czy uspiło się moje serce? / Ule moich snów, / już więcej nie pracujecie? [...] Nie, moje serce nie spi. / Moje serce jest przebudzone, jest przebudzone”².

Nasze serce ma tę właściwość, iż jest nieskończenie większe od nicości, w którą chcielibyśmy uciec. Z tego powodu, na dzień każdego rozczarowania, odnajdujemy się z nadzieją na przemianę: że powróci miłość, ta prawdziwa miłość, że się odrodzi życie, że się wydarzy coś na miarę naszego serca.

* Wprowadzenie w Triduum Paschalne Gioventù Studentesca, Rimini, 18-20 kwietnia 2019 r. Fragmenty tu cytowane zob. *CHE COSA REGGE L'URTO DEL TEMPO?*, s. 7-8, z książeczki Triduum GS, do pobrania [w formacie pdf ze strony CL](#).

¹ L. Gaga - B. Cooper, «Shallow», s. 7-8.

² A. Machado, „Mi corazón se ha dormido”, s. 7.